

حبيب روحانى جناب آقا ميرزا عبدالمجيد عليه بهاء الله ملاحظه فرمايند

بسم ربنا الأقدس الأعظم العليّ الأبهى

پاك و منزهست پروردگار عالميان از مدح و ثنا و ادراك اهل ناسوت انشاء فى الحقيقه الى حين معروف نه و موصوف نه اوصاف عباد از اعلى و دون آن در يكمقام راجعست بنفوس ثابتة راسخه مستقيمه راضيه مرضيه ايشانند ايدى امر حق ماين خلق و ايشانند اشجار بستان الهى اوراقش باراده متحرك و اثمارش بمشيت مشهود ايشانند مشارق اقتدار حضرت مختار تغييرات عالم و حوادث امم ايشانرا از اسم اعظم و مالك قدم منع نمود بافق ظهور وحده ناظرند بصر را از براى مشاهده ميخواهند و سمع را از براى اصغاء لله الحمد بنور توحيد حقيقى منورند و از اثمار سدره مباركه مرزوق از رحيق قل الله آشاميده اند و به درهم فى خوضهم يلعبون عامل يسأل الخادم ربه بأن يوفقهم و يؤيدهم و يمدّهم بجنود الغيب و الشّهادة

سبحانك يا قاسم ارزاق العباد و قاصم شوكة اهل العناد اسألك بتسخير قلمك الأعلى و صريه و نفوذ و اقتداره و بمشيتك النافذة و قوتها و قدرتها و سلطانها بأن تؤيد اوليائك على اظهار امرك بين اهل الامكان بالحكمة و البيان ايرب تربهم بين اعدائك و ما ورد عليهم فى سبيلك اسألك باسمك القيوم و رحيقك المختوم بأن تنزل من سماء عطائك ما يقربهم فيكلّ الأحوال اليك و قدر لهم ما يكون معهم فيكلّ عالم من عوالمك ايرب تسمع ذكر عبدك المجيد و اوليائك الذين اقبلوا اليك و ارادوا كوثر بيانك و رحيق غنائك قدر لهم ما تقرّ به عيونهم و تفرح به قلوبهم انك انت المقتدر القدير لا اله الا انت السامع المجيب كبر اللهم عليهم و صلّ عليهم بدوام ملكك و ملكوتك و قدر لهم بجودك و فضلك ما ينبغي لاسمك العزيز الوهاب و بعد نامه آنحبيب روحانى يوم هفدهم ماه مبارك رمضان وارد گويا نامه نافه مشك اذفر بود كه از هر كلمه آن عرف ثنائى مالك ارض و سماء متضوع حق شاهد و گواه كه سبب فرح و علّت بهجت بود از ذكر مجمع و اوليائى مجتمعه نساييم سرور در مرور و بعد از قرائت قصد مقام اعلى و ذروه منتهى نموده امام وجه و بشرف اصغا فائز اذاً توجه الى وجه مولى العالم و انزل ما لا يحصىه احد الا نفسه المحصى العليم الحكيم قوله جلّ جلاله و عزّ بيانه

بسمي المهيمن على الأسماء

يا مجيد قد حضر العبد الحاضر بكتابتك و قرأه امام الوجه اجبناك بهذا اللوح المبين قد هزتك نفحات الوحي فى ايام ربك و اسمعك ندائه الأحلى و ادخلك فى مقام فزت فيه بما كان مسطوراً فى كتب الله و بشر به ام الكتاب طوبى لعبد فاز و ويل للغافلين يا مجيد قد اقبلت الى المقام الأعلى و الذروة العليا الى ان حضرت فى مقام كان امل المقرّين قد وجدت عرف بيان الرحمن و رأيت آثاره و فزت بأنوار وجهه ان ربك هو الفضل الكريم قد وجدنا من بيانك عرف استقامتك فى امر الله العزيز الحميد بشر احبائى بعنايتى و ذكرهم بآياتى و نورهم بنور الساطع من هذا الأفق المنير طوبى لبيت ارتفع فيه ذكر الله و ثنائه و للسان نطق بذكره الجميل و طوبى لقلب اقبل الى الأفق الأعلى بالاستقامه ما منعها اعراض المعرضين الذين كفروا بالذى آمنوا به فى القرون و افتوا عليه بظلم ناحيت به كتب الله و بكت عيون العارفين انا نكبر من هذا المقام عليك و على اوليائى فى بلادى الذين ما خوفتهم صفوف فراعنة الأرض و قالوا لك الحمد يا مولى العالم بما هديتنا الى صراطك و اسمعتنا ندائك و اظهرت لنا ما كان مكنوناً فى علمك اشهد ان بك نفخ فى الصور و ظهر السر المكنون و بك نصب علم الاقتدار بين الأبرار و نطقت الأشياء الملك لله المقتدر العليم الخبير بهاء عليكم و على الذين اخذوا رحيق البيان باسم ربهم الرحمن و شربوا منه من لدن

آمر قدیم انتهى لله الحمد عرف کوثر بیان امکانرا احاطه نموده ابصار اخیار بمشاهده انوار فائز و آذان ابرار باصغاء نداء حضرت مختار مشرف این خادم فانی از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که اولیا را مؤیّد فرماید تا بحکمت و بیان ناس را بصراط مستقیم و نبأ عظیم هدایت نمایند تبلیغ امر از سلطان اعمال لدى الغنی المتعال مذکور و محسوب عنایتش موجود و مددش مشهود هر نفسی تمسک نماید بآنچه که از قلم الهی جاری و نازل البتّه مددش میرسد ولکن باید در جمیع احوال حکمت را از دست ندهند لئلا ترتفع زماجیر المعرضین و ضوضاء الغافلین

اینکه ذکر عید اعظم و اجتماع احبّا را در مجالس و اشتغالشان بذكر و ثنا و اشتغالشانرا بنار محبت مالک اسماء مرقوم داشتند و همچنین ذکر جناب کربلائی محمد علی علیه بهاء الله و عنایت و طلب استدعای ایشانرا در باره اولیای میم و راء و باء و نون و محلّ آخر فرمودند اینمراتب در ساحت امنع اقدس اعلى عرض شد و بعد از فوز باصغا از مشرق عنایت کبری این آیات در ذکر اولیا از قلم اعلى جاری هذا ما نزل لجناب کربلائی محمد علی علیه بهاء الله قوله تبارک و تعالی

بسمی التّاطق فی السّجن الأعظم امام وجوه العالم

کتاب انزله الرحمن لمن فی الامکان و يدعوهم الى مشرق الأنوار يا اهل الأرض انا اظهرنا نفسنا بینکم لیهدیکم الى افق منه اشرفت شمس الحکمة و البیان طوبی لمقبل ما منعه اعراض القوم و لمستقیم ما حرّکته قواصف الأشرار و طوبی لناطق ما حجّته حجابات الظّنون و ما خوفته سبحات الجلال يا محمد قبل علی انّ قلمی الأعلى فی سجن عکا اقبل الیک و یذکرک بما یقرّیک الى الله مالک الرقاب کم من عالم منع عن المعلوم و کم من غافل اقبل و فاز بمطلع الآيات قد حضر اسمک لدى المظلوم ذکرک بذكر لا تعادله الأذکار لتقوم علی خدمة الأمر و تدع الناس بالحکمة و البیان الى مکمن الأسرار طوبی لک بما فزت بآثار قلمی الأعلى فی مقام جعله الله من اعلى المقام اذا شربت کوثر البیان من ید عطائی و اخذک جذب البرهان الى ملکوت عرفانی قل

الهی الهی لک الحمد بما اسمعتنی صریر قلمک الأعلى و عرفتنی صراطک و میزانک و ایدتنی علی الاقبال الى افقک بعد اعراض خلقک و سقیتنی کوثر حبّک فی يوم فيه قام العباد علی اطفاء نورک اسألك بأسرار علمک و امواج بحر بیانک و بأمرک الذی به سخرت الملك و الملكوت و بآیات عظمتک يا مالک الغیب و الشّهود بأن تجعل السن عبادک مفاتيح عنایتک لتفتح بها ابواب افئدة خلقک ثم اجعلنی يا مولی الوری و ربّ الآخرة و الأولى ناطقاً بشنائک و قائماً علی خدمة امرک بحيث لا تمنعنی حوادث الآفاق و لا نفاق اهل الشّقاق ثم اکتب لی يا الهی ما یقرّبنی الیک فیکلّ عالم من عوالمک انک انت المقتدر العلیم الحکیم انتهى

نیر عنایت از افق فضل مشرق و امطار شفقت از سماء جود مالک وجود هاطل بشأنیکه وصف ممکنات باو نرسد و نعت کائنات او را نیابد صدهزار شکر مقصود عالمیانرا که مسئلت حبیب مکرم جناب محمد قبل علی علیه بهاء الله بشرف اجابت فائز و از برای هر یک از نفوس مذکوره نازل شد آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد انّ ربنا الرحمن هو المشفق الکریم و هو الفضال الغفور الرحیم يا علی اکبر مالک قدر از شطر منظر اکبر بتو توجّه نمود و ترا ذکر مینماید تا باجنحه انقطاع در این فضای بی انتهی باسم فیاض حقیقی طیران نمائی ذکرش محیی قلوب و مقوی ارکان قوّت بخشد و قدرت عطا نماید انّه هو الفیاض الکریم

هذا ما نزل لجناب ابوالقاسم آقا علیه بهاء الله

يا اباالقاسم قد عرض العبد الحاضر اسمك امام الوجه نزل لك هذا اللوح اللّاح المبين از حقّ بطلب تا بعرف آياتش فائز شوى
قسم بأفتاب بيان هر نفسى فائز شد باستقامت تمام بر امر مالک انام قيام نمايد بشأنیکه سطوت ملوک و مملوک و اهل عالم او
را از توجه بافق اعلى منع ننمايد و بازندارد طوبى للفائزين
هذا ما نزل لجنتاب ملاً حسين عليه بهاء الله

يا حسين قد جرى كثر الحيوان من قلم الرحمن و القوم اكثرهم لا يعلمون انزلنا من سماء الارادة امطار الفضل و العطاء و بها
احيينا الذين كانوا فى قبور الأبدان ان ربك هو المقتدر القدير قد ظهر و اظهر ما كان مكنوناً فى العلم و مخزوناً فى افئدة
المرسلين انك اذا شربت رحيق الوحي من بيان ربك اقبل بقلبك الى الأفق الأعلى و قل
الهى الهى و مقصودى و محبوبى ترى عبدك مقبلاً اليك و متمسكاً بحبل فضلك و راجياً ما قدرته لأمنائك و اصفيائك
اسألك بأنوار وجهك و آيات عظمتك و بالكلمة العليا التى بها خلقت الأشياء بأن تكتب لى ما يجعلنى منقطعاً عن دونك و
متشبثاً بأذيال رداء عنايتك انك انت المقتدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام من فى السموات و الأرضين
و هذا ما نزل لجنتاب ملاً عبدالأحد عليه بهاء الله

يا عبدالأحد طوبى لك بما اقبلت الى افقى و تمسكت بحبل عنايتى و آمنت بآياتى فأسأل الله بأن يؤيدك و يوفقك و يقدر لك
خير الآخرة و الأولى و ما قدره للمقربين من عباده و المخلصين من بريته انه هو العزيز الفضل
و هذا ما نزل لجنتاب ميرزا عبدالحسين عليه بهاء الله

يا عبدالحسين سمعنا ندائك اجبتاك رأينا ذكرك ذكرناك هل تعرف من يذكرك و من اقبل اليك من شطر السجن لعمر الله لو
تطلع لندع العالم ورائك قائماً على خدمة امر ربك العزيز العظيم البهاء من لدنا عليك و على الذين ما منعهم شبهات القوم و لا
اشاراتهم و لا سطوتهم عن الله رب العالمين انا نحب من احبنا و نريد من ارادنا ولكن القوم حالوا بيننا و بين اوليانا
الا انهم فى خسران مبين نسأل الله تعالى ان يفتح على وجهك باب فضله و يكتب لك اجر الحضور امام وجهه انه هو المقتدر
على ما يشاء و هو العليم الحكيم
و هذا ما نزل لجنتاب ملاً عبدالأحد عليه بهاء الله

يا عبدالأحد اذكر اذ كنت لدى الباب و سمعت نداء المظلوم اذ كان بين ايدى الغافلين قد اقبلت الى الأفق الأعلى الى ان
حضرت و رأيت ما كان مسطوراً من القلم الأعلى فى الواح ربك الغفور الرحيم نشهد انك حضرت و سمعت و رأيت ما كان
مستوراً عن اعين الغافلين قل

الهى الهى و مقصودى و رجائى ايدنى على ذكرك و ثنائك و ما ينبغى لظهورك و ايامك اسألك يا مولى العالم و مقصود
الأمم بفراة رحمتك و آيات عظمتك بأن تجعلنى فيكل الأحوال ناطقاً بثنائك و ثابتاً على حبك و راسخاً على امرك الذى به
زلت اقدام العلماء و اضطربت افئدة المعتدين

البهاء عليك و على من يسمع قولك فيهذا النبأ العظيم
و هذا ما نزل لجنتاب مير محيى الدين عليه بهاء الله

يا محيى الدين نسأل الله ان يجعلك مظهر اسمك و بك يهدى العباد الى صراطه المستقيم و يقربهم اليه فيكل حين رأينا
اسمك انزلنا لك ما لا يعادله ما عند القوم يشهد بذلك كل عالم بصير هذا يوم فيه ينادى المناد بين العباد و يدعوهم من غير

ستر و حجاب الى الفرد الخبير قد كنّا قائماً امام الوجوه فلما اشرق نور الأمر خرج عن خلف الحجاب شذمة من الذباب و ارادوا سفك دمی من دون يئنة من الله العليم الحكيم قل يا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا اهوائكم اتبعوا من اتاكم بأمر مبين لولاه من يهدى العباد انصفوا و لا تكونوا من الظالمين طوبى لبصير ما منعه حجابات الأوهام و لعالم ما زلته شبهات المربين أنك اردت لوحى قد ارسلناه اليك و لاح من افقه نير عناية ربك الغفور الرحيم هذا يوم بشرت به كتب الله من قبل ولكن القوم فى نوم عجيب أنك اذا فزت بأمواج بحر بيانى قل

الهى الهى لك الحمد بما ذكرتنى و اقبلت الى وجهى اسألك بأنوار عرشك و المقام الذى فاز بلقائك و فيه ارتفع ندائك الأحلى و صرير قلمك الأعلى بأن تجعلنى منجذباً بآياتك و متمسكاً بالطافك اى ربّ قدر لى و لابنى ما ينبغى لسماء جودك و بحر عطائك أنك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الحميد و هذا ما نزل لجنتاب كربلائى صمد عليه بهاء الله

يا صمد عليك بهائى قد اقبلت و سمعت و فزت بما لا يوصف بالأذكار و الأقوال انّ الله خلق العباد لعرفانه فلما اظهر مشرق آياته و مطلع انواره و مصدر احكامه و معدن اسراره و مهبط علمه اعرضوا عنه الى ان كفروا به و بآياته كذلك سؤلت لهم انفسهم و هم اليوم من المعتدين فى كتاب الله مالک يوم الدين طوبى لك بما نبذت الأوهام مقبلاً الى نير برهان ربك المشفق الكريم قل يا ملاء البيان انصفوا فى امر ربكم الرحمن هل تنكرون الأمواج و ترونها تعالوا تعالوا لأريكم ما كان مكنوناً فى ازل الآزال اتقوا الله و لا تكونوا من المنكرين انّ الحصاة تنادى و التواة تنطق و انتم من الغافلين كذلك انزلنا الآيات و ارسلناها اليك لتشكر ربك الذاکر العليم انه دعاك و هداك الى افقه المنير قل

لك الحمد يا مولى العالم و مقصود الأمم بما هديتنى و شرقتنى بالحضور عندك أنك انت القوى الغالب القدير و هذا ما نزل لجنتاب حاجى محمود عليه بهاء الله

يا محمود يذكرك المظلوم و يوصيك بما نزل فى كتاب الله مولى العالم اسمع النداء من شطر البقاء الذى ذكر فى كتاب الله بالسجن الأعظم انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزيز الأعلم انا نوصيك بالاستقامة الكبرى فيهذا الأمر الذى به زلت اقدام الأمم اياك ان يحجبك شىء من الأشياء فيهذا اليوم الذى نزل فيه ما لا يعادله ما عند القوم يشهد بذلك هذا النبأ الأعظم الذى يذكره انجذبت الأشياء و بندائه احيا الله الرّمم البهاء عليك و على ابنك الذى سمى بمحمّد و على الذين آمنوا بالله فى السرّ و العلن

هذا ما نزل لجنتاب كربلائى پاشا عليه بهاء الله

يا حزب الله حقّ اوليای خود را دوست داشته و دارد هر يك باثار قلم اعلى فائز و جمال قدم خود را از برای حضور و لقا ظاهر فرموده ولكن ظلم ظالمين و عناد معتدين و ضوضاء جهلا حایل شده و قاصدين را از مقصد اعلى و ذروه عليا منع نموده از حقّ بطلب اجر فائزين از برای تو مقدّر فرمايد اوست سامع و اوست مجيب و هذا ما نزل لجنتاب كربلائى محسن عليه بهاء الله

يا محسن در احسان حقّ جلّ جلاله تفكّر نما راه نمود و هدايت فرمود تا آنكه بطراز اعظم و نبأ عظيم فائز گشتى اين مقام اعلى را باسم فاطر سماء حفظ نما اوست حافظ و اوست ناصر و اوست معين و هذا ما نزل لجنتاب آقا محمّد عليه بهاء الله

یا محمد وجه قدم بتو متوجّه و ترا ذکر مینماید و حزب الله را وصیت میفرماید بتریت اولاد اگر والد در این امر عظیم که از قلم مالک قدم در کتاب اقدس نازل شده غفلت نماید حقّ پدری ساقط شود و لدی الله از مقصّرین محسوب طوبی از برای نفسیکه وصایای الهی را در قلب ثبت نماید و باو متمسک شود آنّه یأمر العباد بما یؤیدهم و ینفعهم و یقرّبهم الیه و هو الأمر القدیم

و هذا ما نزل لجنتاب آقا عبدالله علیه بهاء الله

حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا مؤید فرمود بر اقبال در یومیکه کلّ اعراض نمودند الا من شاء ربک حزب الله را وصیت مینمائیم بنصرت امر و نصرت در رتبه اولیه تبلیغ امر الهی بوده و هست طوبی از برای نفسیکه منقطعاً عن الدنیا و متمسکاً بالتقوی باین امر اعلی تمسک نمایند و لوجه الله قصد هدایت عباد کنند که شاید تشنگان بفرات رحمت فائز شوند و گمراهان صراط مستقیم را بیابند

و هذا ما نزل لجنتاب مشهدی کاظم علیه بهاء الله

یا کاظم قائم آمد و ناسرا بحضرت قیوم دعوت فرمود و بشارت داد ولکن قوم بظلمی قیام نمودند که دخالش عوالم روح را تیره نمود مائده عطا نمود ردّش کردند آیات نازل فرمود انکارش نمودند بیّنات آورد سخّارش گفتند اینست شأن غافلین طوبی از برای نفسیکه اقبال نمودند و قصد بیت ذکر کردند و فائز شدند بشنیدن آیات الهی و مشاهدۀ وجوه احبّای لایزالی

هذا ما نزل لجنتاب علی اکبر علیه بهاء الله

در این ربیع رحمانی و نیشان مکرمت سبحانی جهد نما تا فائز شوی بآنچه که ذکرش بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده ماند ارض معرفت را امروز از نیشان مکرمت انباتی دیگر و ظهوراتی دیگر است این رحمت مخصوص این ایام است و این کرم لایق این اوقات وقت را غنیمت دانید و بما ینبغی قیام کنید

و هذا ما نزل لجنتاب حاجی حبیب الله علیه بهاء الله

یا حبیب الله قلم اعلی در لیالی و ایام بنصیحت دوستان الهی مشغول مقصود آنکه کلّ بانوار توحید حقیقی فائز گردند و از اوهامات قبل فارغ و آزاد هزار و سیصد سنه یا حقّ گفتند بالأخره بر سفک دم اطهرش فتوی دادند باید کلّ از حقّ جلّ جلاله حفظ طلب نمایند تا بمثابه حزب شیعه شنیعه باعثساف قیام نکنند اوست قادر و توانا سبحان الله آن اوهام بآخر نرسیده اوهاماتی دیگر از شطر اهل بیان ظاهر اعادنا الله ایاکم من شرّ هؤلاء

و هذا ما نزل لجنتاب کربلائی محمد جعفر علیه بهاء الله

یا محمد جعفر تو لقا می طلبی و حقّ معطی و بخشنده و مهربان ولکن اهل اعتساف از انصاف گذشتند و اولیا را از توجّه منع نمودند قل

الهی الهی ترانی مقبلاً الیک و متوجّهاً الی انوار وجهک لأدخل فی مدینه تشرّفت بقدمک و ارتفع فیها ندائک و اقوم لدی باب فتح علی من فی الأرض و السماء و اشرب کوثر اللّقاء من ایادی عطائک و کأس الوصال من جودک و فضلک الهی الهی تری حالی و تسمع ضجیع قلبی فی هجرک و فراقک لو تمنعنی عن التّقرّب الیک حجبات عبادک و سبحات خلّقت قدر لی من قلمک الأعلی اجر من فاز بحضورک و شرب رحيق الوحی من ید عطائک و شهد بما نطق به لسانک و شاهد افکک الأبهی و سمع ندائک الأحلی أنّک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم

و نذكر ابنك الذى آمن بالله و آياته و نبشّره بفضل ربّه المشفق الأمين و نذكر ابنك الآخر و نوصيه بما وصّينا به عبادنا
فى الواح شتى و انا الناصح العليم البهّاء عليكم من لدى الله ربّ العالمين
و هذا ما نزل لجنتاب نصرالله خان عليه بهّاء الله

يا نصرالله قد اتى النّصر و الناس اكثرهم لا يعلمون قد نصبت راية التّوحيد و الناس لا يفقهون قد اتى الموعد بأعلام الظّفر ولكنّ
البشر اكثرهم لا يشعرون قد حضر اسمك لدى المظلوم انزل لك ما لا تعادله ثروة العالم يشهد بذلك ربّك المهيمن القيّم انك
اذا فزت بأيّاتى و وجدت عرف بيانى قل

الهى الهى لك الحمد بما عرّقتنى سيبلك و انزلت لى دليلك و علّمتنى ما كان مكنوناً فى علمك و مخزوناً فى اصداف
حكمتك اسألك يا محيى العظم الرّميم بنيك العظيم بأن تجعلنى ثابتاً على صراطك و ناطقاً بذكرك و متمسكاً بحبل فضلك
ايربّ ترانى راجياً ما قدرته لأوليائك اسألك ان لا تخيّننى بجودك و كرمك انك انت العليم الخبير
و هذا ما نزل لجنتاب آقا مير هاشم عليه بهّاء الله

يا هاشم اسمع نداء المظلوم أنّه يذكرك بأيّاته و ييشرك برحمته الّتى سبقت الوجود قمنا امام الوجه بحيث ما منعنا حجابات
الفراغة و لا سطوة الجبابة دعونا الكلّ الى الله مالك الغيب و الشّهود فلما انارت الآفاق خرجت عن خلف الحجاب شزيمة
من اهل التّفاق و ارتكبوا ما لا ارتكبه الأولون قد نقضوا الميثاق و كفروا بالذى آمنوا به فى الأعصار و القرون كذلك ذكرنا ما ورد
علينا من الّذين انكروا حقّ الله ربّ ما كان و ما يكون فأسأل الله ربّك ان يؤيّد عباده على التّمسك بحبله الممدود
و هذا ما نزل لجنتاب آقا مير سيفالدين عليه بهّاء الله

يا سيفالدين قد اتى الوعد و اتى الله بسلطان مبين قد خسر الّذين انكروا ظهور الله و حجّته بما اتّبعوا اهوئهم الا انّهم فى
خسران عظيم قل يا ملأ الأرض قد اتى الحسين و فى ظلّه الملأ الأعلى و اهل خبَاء المجد ان انتم من العارفين هذا هو الّذى
كان موعوداً فى كتب القبل ولكنّ الناس اكثرهم من الغافلين طوبى لقوى ما اضعفته سطوة القوم و لمستقيم ما زلّته شبهات
المعتدين الّذين اعرضوا عن الحقّ اذ اتى من افق الاقتدار بطراز بديع قل طوبى لكم يا اهل البهّاء بما آمنتم بالذى كان مسطوراً
فى كتب القبل من لدن عليم خبير
هذا ما نزل لسمي المقصود

يا من سميت باسمى اسمع ندائى من شطر سجنى أنّه يجذبك الى ملكوت بيانى و جيروت عرفانى انّ ربّك هو المشفق الكريم
انّا انزلنا للأعجام آيات عظمتى على اللّغة الفصحى و على الأعراب بلسان عجميّ بديع أنّه يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو
المقتدر القدير طوبى لعبد اخذ كتابى بقوة من لدى الله ربّ العالمين و ويل لمن اعرض عن الحقّ و اتّبع كلّ كفّار اثم قل
الهى الهى اشهد بوحدايتك و فردانيتك و اعترف بما انزلته من سماء مشيتك و ملكوت ارادتك اسألك بالأفئدة الّتى
طارت فى هواء حبك و بأوليائك الّذين اقبلوا الى مقرّ الفداء بانقطاع ما رأت شبهه عين الابداع اسألك يا مولى العالم باسمك
الأعظم بأن تؤيّدنى على ذكرك و ثنائك ثمّ انزل لى من سماء عطائك ما يقربنى اليك فى كلّ الأحوال انك انت الغنى المتعال
و هذا ما نزل لجنتاب ميرزا عباسعلى عليه بهّاء الله

يا عبّاس قبل على انّ المظلوم يناديك بما يجذبك الى الأفق الأعلى فضلاً من لدى الله مولى الورى لشكر و تكون من الذّاكرين
فاعلم بالعلم اليقين بأن لا يعادل باثر قلمى الأعلى ما فى ناسوت الانشاء يشهد بذلك ربّ العرش و الثرى طوبى لمن سمع و

شهد و ویل للمعرضین قد اتی امّ الكتاب فی المآب و الناس اکثرهم من الرّافدین قد ارتفعت الصّیحة و ظهر ما کان مکنوناً فی علم الله العلیم الحکیم ایّاک ان تحزنک حوادث العالم و شبهات الأمم خذ ما اتاک بقوة لا تمنعها سطوة الغافلین کذلک انزلنا الآیات و ارسلناها الیک لتقرّ عینک و عیون العارفین
هذا ما نزل لجناب پاشا آقا علیه بهاء الله

یا پاشا ندای مالک اشیاء را بشنو از اعلی افق عالم ندا میفرماید تا کلّ فائز شوند بآنچه که از برای او از عدم بوجود آمده‌اند طوبی از برای نفسیکه اسیاف ظالمین و ظلم معتدین او را از مالک یوم پسین محروم نساخت از حقّ می‌طلبیم ترا تأیید فرماید بر آنچه لایق امر او و سزاوار ایّام اوست
هذا ما نزل لجناب میرزا وهّاب علیه بهاء الله

یا وهّاب قد اتی الوهّاب فی المآب و القوم فی ریب عجاب قد ظهر المکنون و اتی القيوم من افق البرهان برایات الآیات قد جاء ما قرّت به اعین الفردوس الأعلی ولكنّ القوم کفروا به و ارتکبوا ما ناح به اهل مدائن العدل و الانصاف انک اذا سمعت نداء المظلوم و وجدت عرف اسمی القيوم قل
یا مالک الغیب و الشّهود اسألك بالتّار الّتی هدیت بها الکلیم و بالتّور الّذی اظهرت به فضلك العمیم بأن تجعلنی خاضعاً لأمرک و خاشعاً لظهورات عظمتک ای ربّ ایدنی علی ما تحبّ و ترضی ثمّ قدر لی خیر الآخرة و الأولى انک انت الله الفرد الواحد العلیم الحکیم
هذا ما نزل لجناب آقا مصطفی قلی علیه بهاء الله

یا مصطفی قلی در لیالی و ایّام قلم مالک انام متحرّک اولیای خود را ذکر میفرماید و بصراط مستقیم راه مینماید طوبی از برای نفسیکه راه را یافت و باو تمسّک نمود امروز عالم بانوار نبیّ اعظم فائز مقام این یوم مبارکرا بدانید و بشای مالک آن ناطق و بخدمتش مشغول باشید عنقریب آنچه مشاهده میشود بعدم راجع و یقی لمن تمسّک بالعروة الوثقی ما قدر من لدی الله مولی الوری و ربّ العرش و الثّری طوبی از برای مقبلین و طوبی از برای نفوسیکه بحبل متین تمسّک جستند و از اهل ارض خود را فارغ و آزاد مشاهده نمودند ایشانند اهل بها که در صحیفه حمرا از قلم اعلی مسطور
هذا ما نزل لجناب آقا محسن علیه بهاء الله

یا محسن فرات رحمت جاری و کوثر بیان مشهود و تسنیم امام وجوه موجود ولكنّ عباد غافل و محجوب الا عدّة معدودات از حقّ میطلبیم کلّ را تأیید فرماید و از دخان نفس و هوی مطهر سازد تا بافق تقوی توجّه نمایند و بآنچه حقّ اراده فرموده فائز شوند این ایّام را شبه و مثل نبوده و نیست چه که بحر مّواج و آفتاب حقیقت مشرق از حقّ بطلب عباد غافل را آگاه فرماید و بافق اعلی راه نماید اوست بخشنده و مهربان
هذا ما نزل لجناب آقا احمد علیه بهاء الله

یا احمد احمد برایات آیات و اعلام بینات از مطلع امر الهی در ارض بطحا و یثرب ظاهر قوم بر اعراض قیام نمودند و کذابش گفتند و بعضی بسحر نسبت دادند چنانچه احزاب عالم امورات وارده در آن اراضی را شنیده‌اند و دانسته‌اند و بعد امتّش بر تفریق قیام نمودند فرق مختلفه ظاهر و هر یک بهوی متکلم و بنار نفس مشتعل تا آنکه در یوم جزا مالک یوم را شهید نمودند و

بر کفرش فتوی دادند از حقّ بطلبید حزب الله باوهامات قبل مبتلا نشوند کلمه توحید را بیابند و بحبلش تمسک نمایند بهاء علی من اتبع الحق

هذا ما نزل لجنتاب کربلائی اسمعیل علیه بهاء الله

یا اسمعیل در ایام الله و آنچه ظاهر شده تفکر نما چه مقدار از نفوس مقدسه مطمئنه راضیه مرضیه که افسر زندگانی را نثار قدم محبوب عالم نمودند و از مقرّ فدا زنده برنگشتند و لکن ناس نسناس مع آنکه بچشم خود دیده‌اند آنچه را که شبه نداشته معذلک آگاه نگشته‌اند و از خواب غفلت سر بر نداشته‌اند بر منابر ذکر ذیح قبل را مینمایند و نوحه میکنند و از آن نفوس مقدسه بالمره غافل و محجوبند از حقّ بطلب آگاهی بخشد و بینائی عطا فرماید شاید بشنوند و بیابند و ببینند و بیابند کذلک نطق قلمی الأعلى فی هذه اللیلة البلماء فضلاً من عندی و انا الفضال الکریم و المبین العلیم انا نذکر ابنک اسدالله فی هذا المقام لیفرح بعنایة مولاه و یکون من الشاکرین

و هذا ما نزل لجنتاب آقا عبدالحسین علیه بهاء الله

یا عبدالحسین اذا وجدت عرف یبانی و فزت بنفحات آیاتی اقبل الی افقی و قل

الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی و عرفتنی و اسمعنتی فی یوم فیہ اعرض اکثر خلقک و قام علی الاعتراض من فی بلادک الا من انقذته یدک القویة و سلطنتک الأبدیة ایربّ امانتی هجرک و فراقک و اهلکنی بعدی عن ساحة عزّک اسألك بأن تقدّر لی اجر من طاف حول امرک و حضر امام وجهک و سمع ندائک الأحملى و صریر قلمک الأعلى انک انت المقتدر العزیز العلیم

هذا ما نزل لجنتاب کربلائی محمّد علیه بهاء الله

یا محمّد افق اعلى بمثابه آفتاب ظاهر و هویدا و رایت بیان بر اعلى مقام امکان مرتفع و منصوب نفحات وحی متضوّع و نسمة الله در هبوب مع این فضلهاى بیمنتیه قوم در خواب از حقّ بطلب نفوس غافله را بشطر آگاهی مؤید فرماید تا ببینند و بشنوند آنچه را که از برای او از عدم بوجود آمده‌اند اوست گویا و اوست دانا و اوست ناصح و اوست مبین طوبی از برای نفسیکه ندایش را شنید و باو تمسک جست

هذا ما نزل لجنتاب آقا حسن علیه بهاء الله

یا قلم اذکر من سمی بحسن فی کتاب الأسماء لیهدیه الذکر الی المذکور و یقرّبه الیه فی هذا الیوم العزیز البدیع انا ذکرنا من حضر اسمه لدى المظلوم فضلاً من عندی و انا الفضال الکریم لا یعزب عن علمی من شیء و انا الأمر الحکیم انک اذا سمعت النداء قل

لک الحمد یا مولی الأسماء و فاطر السّماء بما یتدتنی علی الاقبال الی افقک و التّوجّه الی انوار وجهک ایربّ اسألك بحركة قلمک الأعلى الذى به رفعت الأديان و وضعت ما اردته بسلطنتک و اقتدارک بأن تجعلنى مستقیماً ثابتاً راسخاً علی حبّک و شارباً ما جرى من قلمک الأعلى کوثر عرفانک انک انت المقتدر العزیز العلام و هذا ما نزل لجنتاب داداش نایب علیه بهاء الله

یا نایب نبأ عظیم آمد و بکلمه‌ئى نطق فرمود قلوب امم را مضطرب یافت در جمیع لیالی و ایام کلّ را ذکر نمود و متذکّر فرمود تا آگاه شوند و بر کلمه الهی گواهی دهند و لکن عنایت از برای اکثری سبب غفلت شد امر الله را نپذیرفتند و بکتاب الهی

سخریّه نمودند اهل بیان عمل کردند آنچه را که حزب شیعه عمل نکرد تو حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا مؤید نمود بر اقبال و اقرار و اعتراف اینمقام عظیمست باسم اعظم حفظش نما و هذا ما نزل لجناب کربلائی حسن علیه بهاء الله

یا حسن اسمائیکه لدى المظلوم حاضر شد هر یک بآثار قلم اعلیٰ فائز گشت حیاً میثاً کلّ را ذکر نمودیم و بکلمه مبارکه مغفرت یاد فرمودیم این عهدیست که در یوم اوّل ورود رضوان از قلم رحمن جاری طوبی للفائزین قل لک الحمد یا مقصود العالم بما ذکرتنی فی السّجن اذ کنت بین ایدی المعرضین هذا ما نزل لجناب کربلائی علی علیه بهاء الله

یا علی نار مشتعل و نور ساطع و امر ظاهر طوبی از برای نفسیکه شئونات عالم و شبهات امم او را از این ظهور اعظم منع نهنمود دخان سطوت ظالمین و غبار شوکت معتدین حایل نشد و او را از توجه بازداشت در هر حین معرضین باعتراض مبین ظاهر کلّ منتظر بودند و چون تیر ظهور از افق سماء اراده اشراق نمود کلّ معرض و منکر الا من شاء ربّک المقتدر القدیر حمد کن مقصود عالمیانرا که ترا فائز نمود و توفیق عطا فرمود انه هو العزیز الفضّال و هذا ما نزل لجناب شیخ کاظم علیه بهاء الله

یا کاظم حقّ عالم و گواه که از اوّل ایّام الی حین قلم اعلیٰ متحرّک و بتحریر آیات الهی مشغول ولکن قوم بی انصاف این برهان ساطع را انکار نمودند و این حجّت کامله را قبول نکردند بهوی مشغولند و باوهام متمسک قسم بآفتاب افق بیان از انوار یقین بعید و محجوبند و بذیل ظنون متشبّث قاتلهم الله از حقّ بطلب از رحمت سابقه و عنایت محیطه این مشتی ترا برافقش راه نماید و بصراط مستقیمش فائز فرماید اوست قادر و توانا و اوست عالم و بینا و هذا ما نزل لجناب عبدالحسین علیه بهاء الله

یا عبدالحسین طوبی لک و لاسمک و لمن عرفک سیلی الواضح المستقیم انک اذا رأیت امواج بحر بیانی و اخذک سکر رحیق عنایتی قل

الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی الی افقک الأعلیٰ و انزلت لی ما لا یتغیّر بدوام الملک و الملكوت اسألك یا مولی الوری و ربّ العرش و الثری بکلمتک العلیا الّتی بها اضطربت الأسماء و انصعق عبادک و خلقتک بأن تؤیّدنی علی القبول بما انزلته فی کتابک ایربّ ترانی مضطرباً فی ایّامک و محزوناً عند ظهورات انوار طلعتک و ما اردت منک الاّ قریک و لقائک انت الّذی شهدت بلسان صدقک بقولک یوم تبدّل الأرض غیر الأرض ان تبدّل غیابی بالحضور امام وجهک و القیام لدى بابک و الطّواف حولک و اصغاء ما نزل من سماء مشیتک انک انت المقتدر العزیز العلام و هذا ما نزل فی خرما لجناب صمد علیه بهاء الله

یا صمد یدکرک الفرد الأحد فی سجنه الأعظم بما یقرّبک الیه انه هو الجواد الکریم انک اذا فزت بنفحات الوحی و سمعت التّداء من افق الأعلیٰ قم و قل

یا مولی الأسماء و فاطر السّماء اسألك باسمک الّذی سخرت به الوجود من الغیب و الشّهود و بمقامک المحمود بأن تجعلنی من الّذین وفوا بميثاقهم و طافوا حول عرشک الأعظم و خضعوا عند ذکر اسمک الّثمّ بأن تؤیّدنی فی کلّ الأحوال علی

ما یقرّبنی الیک و یرفعنی بجدوک ایربّ ترانی مقبلاً الیک و معرضاً عن دونک اسألك بأنوار وجهک بأن تکتب لی اجر لقائک
أنک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الخبیر
هذا ما نزل لجناب آقا احمد علیه بهاء الله

یا احمد حضرت قیوم در جمیع احوال ندا میفرماید و عباد را برحیق مختوم دعوت مینماید طوبی از برای نفسیکه حوادث عالم او
را منع نمود ندای الهی را شنید و بقلب اقبال نمود و بقول بلی فائز گشت اینست فضل اعظم و عنایت کبری طوبی لمن فاز و
ویل للمتوقّفين انا نکبرّ علیک و علی الاماء اللائی اقبلن و آمن بالله العزیز الحمید
و هذا ما نزل لجناب آقا فرج علیه بهاء الله

یا فرج فرج آمد ردّش نمودند رحمت آمد قبول نمودند نعمت آمد کفران کردند بجای شکر شکایت سزای عنایت شقاوت
ظاهر اینست شأن مردم غافل جزای عمل کلّ را اخذ نموده و از رحمت باقیه دائمه محروم ساخته امروز نفوسیکه از کأس
عنایت نوشیده‌اند و بافق اعلی ناظرند باید از حقّ بطلبند حزبشرا باوهامات قبل مبتلا ننماید و از شبهات و اشارات امم مقدّس
دارد حمد کن حضرت مقصود را که ترا بمقام محمود راه نمود و ذکر از لسان مظلوم جاری گشت
هذا ما نزل لجناب محمّد پاشا علیه بهاء الله

یا محمّد یذکرک المظلوم فی مدینه اشعلت فیها نار البغضاء بما اکتسبت ایدی الظالمین نقضوا عهد الله و میثاقه و اعرضوا عن
الذی اتیهم بنور مبین طوبی لیت ارتفع فی ذکر الله و للسان نطق بثنائه الجمیل نعیماً لقاعد قام علی خدمة الأمر و لید اخذت
کتابه البدیع نسأل الله ان يؤیّد اولیائه علی ما یحبّ و یرضی و یجعلهم مشارق الفضل و الکرم بین العالم انه ولیّ المحسنین قد
ارتفع التّداء و نصب الصّراط و وضع المیزان و القوم اکثرهم من الغافلین اعرضوا عن الحقّ متمسّکین بأهوائهم الا انهم فی
ضلال مبین

هذا ما نزل لجناب کربلائی محمّد علیه بهاء الله

یا محمّد ناعقین بمثابة جراد در بلاد منتشر میگویند آنچه را نشنیده‌اند و ادّعی علم مینمایند آنچه را که از او غافل و محجوب
بوده و هستند معرضین اهل بیان از فرقه شیعه اخسر مشاهده میشوند کذلک سؤلت لهم انفسهم و هم الیوم لا یفقهون
سبحان الله در یوم الهی بذکر اسماء متمسّک و ناطق و از موجد آن معرض از حقّ می‌طلییم عالم را از کوثر بیان مطهر فرماید تا
امم بمولی العالم اقرار نمایند و ادراک کنند آنچه را که الیوم از او غافلند البهّاء من لدنا علی اهل البهّاء الذین ما منعهم ظلم
الظالمین و سطوة المعتدین و وضوء الغافلین اولئک حزب الله فی العالم و آیات رحمته بین الأمم علیهم صلوة الله و سلامه و
عزّه و بهائه انه هو المشفق الکریم الحمد لله المقتدر الغفور الرّحیم
و هذا ما نزل لجناب جواد آقا علیه بهاء الله

یا جواد یذکرک الجواد فی هذا المقام الرّقیع و یذکرک بآياته و یشّرك بفضل الله ربّ العالمین ما من عبد الا و قد ذکرناه و ما
من مقبل الا ان هدیناه الی صراطی و وصّیناه بما ینفعه فی کلّ عالم من عوالم ربّه یشهد بذلک کلّ عالم بصیر طوبی لعبد نذ
الأوهام متمسّکاً بحبل الیقین نسأل الله ان يؤیّدک و اولیائه علی الاستقامة علی امره انه علی کلّ شیء قدير و بالاجابة جدیر
یا مجید علیک بهائی و عنایتی اسماء مذکوره امام وجه حاضر تجلّینا علی کلّ واحد منهم من انوار شمس بیانی ما یقرّبه
الی الله ربّ العالمین و اقبلنا الیه و سقیناه کوثر العرفان من کأس علمی الّتی سبقت البحور انه هو المقتدر القدير لا یعزب عن

علم ربك من شيء يشهد و يرى و هو السميع البصير كبر من قبلى على وجوههم و نورهم بأنوار بيانى و ذكرهم بآيات عظمتى و عرقهم افق فضلى نسأل الله ان يقربهم و يؤيدهم على ذكره و ثنائه و خدمة امره البديع انتهى

امواج بحر بيان الهى امام وجوه ظاهر و اشراقات نير فضل باهر از حق جلّ جلاله سائل و آمل كه به هياكل ذكر و بيان عالم را باعلى افق امكان هدايت فرمايد تا خلق فائز شوند و از ايام حق محروم نمانند انسان متحير بل عالم متحير چه كه مشاهده ميشود عمر دنيا كه نزد صاحبان بصر اقل از آنست كلّ در تدارك گذران و معيشت ولكن از براى عالمي كه لا آخر له است فكرى ننموده و نمينمايند و بهيچ تداركى مشغول نيستند از خدا مى طلبيم اين غفلت را كه مانع جميع مراتب فضل و الطاف است از ميان بردارد و عباد خود را آگاه فرمايد انه على كلّ شيء قدير البهاء و الذكر و الثناء على جنابك و على الذين ذكرت اسمائهم فى كتابك و على كلّ ثابت مستقيم و كلّ راسخ تمسك بحبل الله المتين

خادم

۱۹ رمضان المبارك سنة ۱۳۰۴

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف ”ب“ و ”ه“ و ”الف“ است که مجموع آنها کلمه ”بها“ را تشکیل میدهد. ←

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داناورد شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۷ ژوئن ۲۰۲۲، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر